

האותיות עד שנולד שת. כיון שנולד שת, נשלמו כל המעשים שלמעלה ולמטה בסוד האותיות. אז התבסס העולם, שהשתלמו תקוניו. מכאן והלאה התחיל העולם להתנהג כפי ישר דרכיו. הראשית שהתחיל, מאותן האותיות שנשארו בראשונה. אדם מתחיל בא"ף ומסיים במ"ם. ואחר שסיים אלפא ביתא בשת, החזרו אותיות אנו"ש, אל"ף כפתחלה, נ' שהיא אחר מ' שנשארה מאדם. ש' הראשית של אותיות ש"ת. נטל אותיות זה ומזה. ו' דיוקן של אדם, להראות שהי משת התייחסו הדורות בעולם בדרך ישרה כראוי.

ובסוד האותיות הכל נבנה. והלכו שלשים ושנים אלפא ביתות, עד שעמדו ישראל על הר סיני. כיון שעמדו ישראל על הר סיני, התבססו האותיות, ונסתרו בהפוך האלפא ביתות, ויצאה התורה כלולה בשלשים ושנים שבילים של סוד החכמה העליונה, ונרשמה אלפא ביתא בשנים עשר תחומים, שנים עשר שבטים, פרט לשנים שהסתלקו מהם, והם ח"ט, שאין נראים בהם כלל.

עד שנכנסו לארץ בתחלה, והיה חרם ביניהם בחטאו של עכן, ואז חזרו אותן שתי אותיות שהיו מסתלקות מהם, והם מכריזות ואמרות: חטא ישראל. והאותיות הללו לא הסתלקו מהם, אף על גב שהיו בארץ הקדושה בכל דור ודור.

עד שבא שלמה ובנה את בית המקדש והתיישבו העולמות מעלה ומטה בדיוקן אחד, אז התישרו כל האותיות, ואותן שתי האותיות שהיו רשומות ביניהם לרע, התהפכו לטוב, הפכו לטח,

עד דאתייליד שת. כיון דאתייליד שת, אשתלימו כל עובדין דלעילא ותתא, ברזא דאתוון. כדיון אתבסם עלמא, דאשתלים תיקוניו. מכאן ולהלאה, שארי עלמא לאתנהגא פפום מישר אורחוי.

שירותא דקא שארי, מאינון אתוון דאשתבקו בקדמיתא. אדם, שארי בא"ף, וסיים במ"ם. ולבתר דסיים אלפא ביתא בשת, אתהדרו אתוון אנו"ש, אל"ף פמלקדמין, נ' דאיהו בטר מ' דאשתביק מאדם. ש', שירותא דאתוון דש"ת. נטיל אתוון מהאי ומהאי. ו' דיוקנא דאדם, לאתחזאה, דהא משת אתיחסו דרין בעלמא באורח מישר, כדקא יאות.

וברזא דאתוון אתבני כולא. ואזלו תלתין ותרין אלפא ביתות, עד דקיימו ישראל על טורא דסיני. כיון דקיימו ישראל על טורא דסיני, אתבנישו אתוון, ואסתימו בהפוכא דאלפא ביתות, ונפקאת אורייתא, כלילא בתלתין ותרין שבילין דרזא דחכמתא עילאה, ואתרשימת אלפא ביתא, בתריסר תחומין, תריסר שבטין. בר תרין דאסתלקו מנהון, ואינון ח"ט, דלא אתחזו בהו כלל.

עד דאעלו לארעא בשירותא, והוה חרם ביניהו בחובא דעכן, וכדין אתהדרו אינון תרין אתוון, דהוו מסתלקי מנייהו, ואינון מכריזי ואמרי חטא ישראל. ואלין אתוון לא אסתלקו מנייהו, אף על גב דהוו בארעא קדישא, בכל דרא ודרא.

עד דאתא שלמה, ובנה בי מקדשא, ואתיישבו עלמין, עילא ותתא בדיוקנא חדא. כדיון אתיישרו אתוון כולהו, ואינון תרין אתוון דהוו רשימין ביניהו לביש, אתהפכו לטב, אתהדרו טח, דכתיב (מ"א ה ה)